

บทที่ 6

สรุป ปัญหา แนวโน้มของที่ตั้งแหล่งผลิตและข้อเสนอแนะการผลิตสุกร

จากการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการทำฟาร์มสุกร เพื่อการค้า สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้คือ

1. ปัญหาการผลิตสุกร

การผลิตสินค้าเกษตรกรรมประเภทนี้ เกษตรกรหรือหน่วยผลิตประสบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1.1 ปัญหาค้นหาแหล่งที่ตั้งการผลิต ไค้แก่

1.1.1 การกระจุกตัวของหน่วยผลิต

จากการสำรวจภาคสนามพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จะตั้งฟาร์มอยู่ใกล้กัน เนื่องจากเป็นการเลี้ยงตามการชักชวนหรือตามอย่างเพื่อนบ้าน ญาติพี่น้องที่เลี้ยงสืบทอดกันมา ผลคือไค้แก่ ความสะดวกรวดเร็วต่อการได้รับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ทั้งทางด้านการผลิตและการตลาด รวมทั้งเป็นการลดค่าใช้จ่ายของพ่อค้าคนกลางในการรวบรวมสุกรจากแหล่งผลิตที่อยู่กระจัดกระจาย

สำหรับลักษณะของการตั้งหน่วยผลิตที่ห่างกันไม่ถึง 500 เมตร นี้ ชัดกับหลักสุขภาพิบาล ซึ่งกำหนดว่าไม่ควรห่างกันน้อยกว่า 1,600 เมตร หรือควรอยู่โคกเดี่ยว ผลเสียที่ตามมาคือ การแพร่ของโรคระบาดเป็นไปอย่างรวดเร็ว การสูญเสียจะเกิดขึ้นไม่เฉพาะแต่เกษตรกรในประเทศเท่านั้น หากหมายรวมถึงการสูญเสียระดับประเทศด้วย กล่าวคือ ผลผลิตจะได้รับข้อรังเกียจจากตลาดต่างประเทศ อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การผลิตสุกรไม่สามารถขยายตัวออกไปได้ เนื่องจากผลผลิตส่วนใหญ่ต้องอาศัยตลาดภายในประเทศเป็นหลัก และมักก่อให้เกิดปัญหาสุกรล้มตายเสมอ

อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์การตั้งหน่วยผลิตของกระทรวง

- กรณีที่ 1 ค่าใช้จ่ายการขนส่งสุกรมณีชีวิตสู่ชั้นตอนการผลิตเนื้อสุกรชำแหละจนถึงตลาดผู้บริโภคมีค่า 4.62 บาท/กก. - กม. ในขณะที่
- กรณีที่ 2 ค่าใช้จ่ายการขนส่งเป็นเนื้อสุกรชำแหละสู่ตลาดผู้บริโภคมีค่าเพียง 3.69 บาท/กก. - กม.

1.2 ปัญหาคำนการทอาก ไค้แก

1.2.1 วัจจกรรราคาสุกรมณีชีวิต

เกิดขึ้นเนื่องจากการที่ไม่สามารถควบคุมปริมาณการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ในช่วงวัจจกรรราคาสุกรตกต่ำ ผู้เลี้ยงประสบภาวะขาดทุน จากการขายสุกรไค้ราคาต่ำกว่าต้นทุนการผลิตและเมื่ออยู่ในช่วงวัจจกรรราคาสุกรมณีชีวิตเขียบสูงขึ้น สุกรซากแคลนและหายาก ผู้บริโภคมักจะประสบความเดือดร้อนจากการบริโภคสุกรในราคาสูง

1.2.2 การเงิน

การที่เกษตรกรขายสุกรแล้วไม่ได้รับเงินสดหรือถูกบิคพริ้วการจ่ายเงิน หรือถูกถกกรราคา อันเนื่องมาจากการกู้เงินจากพ่อค้ามาค้ำเนินกิจการ ซึ่งพ่อค้าจะหักค้ำคอกเบียบหรือค้ำยืมอาหารสัตว์เอาจากราคารับซื้อ หรือในช่วงที่ราคาสุกรตกต่ำ เกษกรรต้องรับจำหน่ายสุกร เป็นคั้น ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนี้ทำให้เกษตรกรไม่สามารถได้รับค้ำคอบแทนการเงินอย่างเต็มที่ และนำไปสู่การซากแคลนเงินทุนหมุนเวียนในการค้ำเนินงาน

1.2.3 การขาย

สำหรับปัญหาการขาย มีสาเหตุที่พิจารณาไค้ดังนี้

1.2.3.1 ปัญหาคำนการขนส่งสินค้าสู่ตลาด

เนื่องจากสุกรเป็นผลผลิตที่มีการสูญเสียน้ำหนักระหว่างขนส่ง กล่าวคือ จากการวิเคราะห์ในบทที่ 5 ทราบว่าการขนส่งสุกรจะสูญเสียน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 0.61 บาท/กก. - กม. หรือประมาณ 60.-บาทต่อค้ว

(ตัวละประมาณ 100 กก.) หากมีการขนส่งครั้งละประมาณ 70 ตัว จะสูญเสียน้ำหนักคิดเป็นเงินประมาณ 4,200.-บาท นับว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงพอสมควร ฉะนั้นผู้รวบรวมสุกรส่งตลาดจึงมักจะใช้เส้นทางคมนาคมทางรถยนต์ที่สะดวกรวดเร็ว และใกล้แหล่งตลาดมากกว่าเส้นทางรถไฟ และทางน้ำ เมื่อลดการสูญเสียเป็นเหตุให้มีการตั้งหน่วยผลิตกระจุกตัวใกล้เส้นทางคมนาคมที่สะดวกและใกล้เขตเมือง อันเป็นแหล่งรับซื้อผลผลิตมากที่สุด จนก่อให้เกิดมลภาวะทางด้านการระบายของเสียจากฟาร์ม ไค้แก๊ กลิ่น และน้ำเสียเป็นอย่างมาก

1.2.3.2 ปัญหาค่านการค่า

อาจจะกล่าวได้ว่า เกษตรกรได้รับความเสียเปรียบเชิงการค้ากับพ่อค้า กล่าวคือ พ่อค้าผู้รับซื้อมักจะใช้เล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ ในการกวดกรดาซื้อสุกร อาทิเช่น การชั่งน้ำหนักสุกรต่ำกว่าที่ควรจะเป็น โดยอ้างเหตุผลว่าจำเป็นต้องหักค่าสูญเสียอันเกิดจากการขนส่งสุกร ไค้แก๊ การสูญหายของน้ำหนักสุกรระหว่างขนส่ง การเบียดเสียดของสุกรโดยไม่ใส่ของ ทำให้เกิดการเหยียบกันเองซาหักหรือกัดกันจนได้รับบาดเจ็บ เป็นต้น

1.2.4 ความล้มเหลวในการดำเนินงานของสหกรณ์

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติในที่ประชุม เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2521 ให้ยึดหลักการสหกรณ์เป็นปัจจัยในการแก้ปัญหาสุกร โดยกระทรวงมหาดไทยมอบสิทธิการได้รับอนุญาตบัตรทั้งหมดให้แก่สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร เพื่อสร้างฐานอำนาจทางการตลาด, ปัจจัยการผลิต และราคาสุกร นั้น แต่จากการศึกษาและรายงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพบว่า สหกรณ์ส่วนใหญ่ที่ได้จัดตั้งขึ้นไม่ได้ดำเนินการหรือปฏิบัติหน้าที่ตามหลักสหกรณ์ที่ได้รับมอบหมายจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ ซึ่งสามารถสรุปสาเหตุของความล้มเหลวได้ดังนี้

1. ขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง
2. เกษตรกรขาดความรู้ความเข้าใจในวิถีทางการดำเนินงานของสหกรณ์ จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับสหกรณ์
3. ผู้บริหารงานสหกรณ์ขาดความรู้ความสามารถในการ

ดำเนินงาน และขาดความเสถียร ที่จะดำเนินงานให้ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

4. ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน
5. การดำเนินงานของสหกรณ์ในบางท้องที่ไปขัดผลประโยชน์ของผู้ค้าสุกรบางกลุ่ม ฉะนั้น จึงได้รับการชักชวนอยู่เสมอ
6. บางสหกรณ์ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้จัดการค้ำชอรับอาชญาบัตร จากเทศบาลและได้รับเงินค่าคอมแทนในการบริการ โดยไม่ได้จัดการให้ความช่วยเหลือค้ำชอื่น ๆ

1.3 ปัญหาค้ำชกายภาพอื่น ๆ

เมื่อได้สำรวจพื้นที่ ฉช. และ นร. ตลอดจนการสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องกับทำให้ทราบถึงปัญหาสำคัญ โดยสรุปได้ดังนี้

1.3.1 ขาดแหล่งตลาดศูนย์รวมผลผลิต อันเป็นสถานที่ที่แน่นอน นร. พอที่จะสามารถชี้ได้ว่าบริเวณใดเป็นตลาดศูนย์รวมผลผลิต อาทิเช่น ทางแยก กม.29 ท่าคอนซาก อำเภอกำแพงแสน หนองปลาไหล และชอย 3 อำเภอเมืองสำหรับ ฉช. ไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าบริเวณใดเป็นศูนย์รวมผลผลิตในระคับไรนาเช่นเดียวกับ นร. ได้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากสภาพของการตั้งหน่วยผลิตของ ฉช. มีลักษณะกระจายตัวมากกว่า นร. ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยผลิตจึงค่อนข้างจะเป็นเอกเทศต่อกัน แม้ว่าจะมีเส้นทางคมนาคมทางบกที่สะดวกเชื่อมโยงถึงกัน ประกอบกับพ่อค้าคนกลางสามารถเข้าไปรับซื้อถึงฟาร์มได้ ฉะนั้น ความพยายามของเกษตรกรในอันที่จะรวบรวมผลผลิตไปจำหน่าย ณ ตลาดศูนย์รวม จึงยังไม่บังเกิดผล และนำไปสู่ปัญหาการต่อรองราคาได้ในที่สุด

1.3.2 การบริหารหรือการจัดการฟาร์ม สามารถพิจารณาได้ดังนี้

1.3.2.1 ระบบการใช้พื้นที่ภายในโรงเรือน กล่าวคือ สำหรับฟาร์มใหญ่ หรือฟาร์มที่มุ่งผลิตสุกรเพื่อการค้า ตามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่จะมีการใช้พื้นที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน มีเป็นส่วนน้อย รวมทั้งฟาร์มเล็กที่เลี้ยงเพื่อเลี้ยงชีพของคนเองด้วยนั้น ควรจะได้มีการปรับปรุงการใช้พื้นที่ อาทิเช่น เปลี่ยนจากพื้นดินที่ชื้นแฉะ และสกปรก อยู่เสมอ มาเป็นพื้นซีเมนต์ที่ทำความสะอาดง่าย และมีราง

ระขายของเสียออกจากโรงเลี้ยงสุบ่อพัก การทำความสะอาดรางอาหารสม่ำเสมอ การสร้างโรงเรือนผสมอาหารไว้ค้ำหน้าฟาร์ม มีสถานที่ฆ่าเชื้อสำหรับผู้มาจากภายนอก ทั้งบุคคลและยานพาหนะ รวมทั้งการสร้างถนนรอบฟาร์ม เพื่อใช้ขนถ่ายผลผลิตออกจากฟาร์มได้สะดวก

1.3.2.2 ระบบการถ่ายเพนูสสุกร มาตรการควบคุมใน คำนการบำบัดเท่าที่ควร มีผลทำให้เกิดกลิ่นและน้ำในแม่น้ำอ่าคลองเน่าเสียและสิ้นเงิน ลักษณะส่วนใหญ่ของระบบการถ่ายเพ มีบ่อพักแต่ไม่มีที่บีก บ่อพักเป็นหลุมหรือบ่อดินธรรมดา ซึ่งไม่สามารถป้องกันการรั่วซึมของของเสียได้ หากพัฒนาและปรับปรุงให้เป็นบ่อซีเมนต์ และมีฝาปิด รวมทั้งระบบการกั้นกรองของเสียที่ดี คาดว่าปัญหาตามภาวะค้ำนี้ จะหมดไป อย่างแน่นอน

1.3.3 ความนิยมในการใช้น้ำจากบ่ออากาศ อาจมีผลทำให้แผ่นดิน ทรุดได้ในอนาคต ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องถึงการขยายตัวของเมืองเกษตรกร จช. และ นร. มักประสบปัญหาขาดแคลนน้ำจากธรรมชาติในหน้าแล้ง โดยเฉพาะ จช. จะประสบปัญหา น้ำเค็มเข้าสู่พื้นที่เกษตรกรรม ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก การใช้น้ำประปา จึงมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น จากการวิเคราะห์ในบทที่ 5 ทราบว่า การให้บริการน้ำประปา ของการประปาส่วนภูมิภาค ยังมีจำนวนไม่มาก ควรจะได้มีการขยายการให้บริการมากขึ้น

1.3.4 การรับซื้อผลผลิตส่วนใหญ่ นิยมใช้เส้นคมนาคมทางบก โดยใช้ รถบรรทุก แต่ยังมีพื้นที่หลายแห่ง อาทิเช่น เขตอำเภอสนามชัยเขต และเขตอำเภอบางเลน ใน จช. และ นร. ตามลำดับ มีถนนที่ยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นดินลูกรัง ซึ่งใช้การได้เฉพาะหน้าแล้งเท่านั้น ส่วนการขนส่งทางรถไฟ มีผู้ใช้บริการแค่เพียงส่วนน้อย เนื่องจากใช้เวลาานกว่าการขนส่งทางรถยนต์ ก่อให้เกิดการสูญเสียน้ำหนักของสุกร ระหว่างขนส่งมาก เมื่อถึงปลายทางหรือแหล่งตลาดรับซื้อ ผลผลิตที่ขายได้จะต้องถูกหัก ราคาสำหรับน้ำหนักที่ขาดหายไปด้วย

2. แนวโน้มของแหล่งที่กึ่งการผลิต

แหล่งผลิตสุกรที่สำคัญของประเทศไทยอยู่ในบริเวณภาคกลาง ซึ่งมีปริมาณสุกรที่เลี้ยงเป็นจำนวนมาก และในภาคนี้พื้นที่ที่มีการผลิตสุกรมากที่สุด คือ จช. และ นร. และ

คาดว่า จะยังคงเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญต่อไปอย่างแน่นอน องค์ประกอบและศักยภาพที่มีส่วนสนับสนุนให้พื้นที่ทั้ง 2 มีความสำคัญในการผลิตสุกร ไก่แก่

ประการที่ 1 ความเป็นเมืองโคกเคี้ยว หรือเอกราช (Primate city) ของ กทม. ซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่จำนวนมากขนาดนั้น ความต้องการบริโภคสินค้าอุปโภคบริโภคมีมาก ก่อให้เกิดแรงดึงดูดการตั้งหน่วยผลิตใกล้แหล่งตลาด กทม. แห่งนี้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางของการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนสื่อกลางของการท่องเที่ยว การมุ่งส่งผลิตเข้าสู่แหล่งตลาดเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคใน จช. กับ นร. นับเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับ กทม. หลายเส้นทางโดยเฉพาะเส้นทางบก และมีระยะทางอยู่ใกล้ตลาด กทม. มากที่สุด จึงเป็นผู้นำของการเคลื่อนย้าย ผลผลิตสุกรเข้าสู่ กทม. แต่ จช. มีปริมาณการส่งผลิตผลเข้าสู่ตลาดน้อยกว่า นร. อยู่บ้าง เนื่องจากระยะทางที่ไกลกว่าประกอบกับผลผลิตประเภทนี้มีการสูญเสียน้ำหนักระหว่างการขนส่งจึงทำให้ค่าใช้จ่ายการขนส่งผลผลิตอยู่ในเกณฑ์สูงกว่า

ประการที่ 2 ระดับราคาขายผลผลิต ณ ตลาด กทม. มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายผลผลิต จากพื้นที่รอบ ๆ เข้าสู่ กทม. เป็นอย่างมาก กล่าวคือ ราคาขาย ณ ตลาด กทม. สูงกว่าราคาขาย ณ ตลาดท้องถิ่น ส่วนเหลือของระดับราคาทั้ง 2 ถือได้ว่าเป็นกำไรขั้นต้นของการค้า อันเป็นแรงดึงดูดให้มีการตั้งกิจการใกล้ตลาดและส่งผลิตเข้าสู่ตลาดได้สะดวก ฉะนั้น พื้นที่ที่จะได้เปรียบ โดยมียุทธศาสตร์ส่วนเหลือมากเห็นจะได้แก่พื้นที่ที่ไม่ห่างไกลจากตลาดมากนัก เพราะจะช่วยลดค่าใช้จ่ายทางค่านขนส่ง ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญ

ประการที่ 3 ถึงแม้ว่า จช. และ นร. จะมีระยะทางของพื้นที่อยู่ใกล้ กทม. อันเป็นตลาดรับซื้อที่ใหญ่ที่สุดก็ตาม แต่ความได้เปรียบเสียเปรียบในส่วนนี้ระหว่าง จช. กับ นร. ยังคงปรากฏให้เห็น กล่าวคือ จช. มีระยะทางจาก กทม. ตามเส้นทางรถยนต์มากกว่า นร. ซึ่งก่อให้เกิดความเสียเปรียบทางค่านขนส่งผลผลิตสู่ตลาดนำไปสู่ต้นทุนการผลิตและราคาขายที่สูงกว่าด้วย และผลจากการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งระหว่างเมืองศูนย์กลางกับเมืองสำคัญอื่น ๆ อาจกล่าวได้ว่า นร. ได้เปรียบกว่า จช. มากเนื่องจากมี Hinterland ที่แคบกว่า

ประการที่ 4 อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าบริเวณแหล่งผลิตสุกรที่สำคัญของ ฉร. และ นร. ได้แก่ เขตอำเภอเมือง ซึ่งมีปริมาณประชากรอาศัยหนาแน่นประกอบด้วยมีเส้นทางคมนาคมหลายสายพาดผ่าน สะดวกต่อการเดินทางและขนส่งผลผลิต ตลอดจนการได้รับบริการทั้งทางด้านสาธารณสุขโลก อาทิเช่น ไฟฟ้า ประปา ซึ่งมีความจำเป็นต่อการผลิตเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงการเคลื่อนไหวของประชากรประกอบด้วยปริมาณการลงทุนหรือปริมาณการผลิตแล้ว พหุภาคการณ์ได้ว่า แหล่งผลิตเริ่มมีการกระจายตัวออกจากเขตอำเภอเมือง แต่ยังคงรักษาระดับการตั้งกิจกรรมในพื้นที่รอบอำเภอเมือง กล่าวคือในพื้นที่ ฉร. ได้แก่ บริเวณอำเภอบางน้ำเปรี้ยว บางคล้า บ้านโพธิ์ และบางปะกง ในพื้นที่ นร. ได้แก่ บริเวณอำเภอนครชัยศรี, สามพราน และกำแพงแสน ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวจัดได้ว่าเป็นบริเวณที่มีความพร้อมทั้งในด้านการคมนาคมทางบก และสาธารณสุขโลกพอสมควร ตามสภาพความเป็นจริง สามารถพัฒนาผลผลิตและส่งเข้าสู่ตลาดกทม. ได้สะดวก

สำหรับพื้นที่อื่น ๆ ของจังหวัดทั้งสอง ได้แก่ สยามชัยเขต และพนมสารคาม ในพื้นที่ ฉร. บางเลน และคอนขุมในพื้นที่ นร. แม้ว่าจะมีการขยายตัว ทั้งจำนวนประชากรและปริมาณการผลิตสุกรเพิ่มขึ้น แต่จัดได้ว่าอยู่ในปริมาณไม่มากนัก ประกอบด้วยเป็นบริเวณที่ระบบสาธารณสุขโลกที่สำคัญ อาทิเช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ รวมทั้งเส้นทางคมนาคมยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ซึ่งหากมีการส่งเสริมและปรับปรุงอย่างจริงจัง คาดว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นแหล่งผลิตสุกรที่สำคัญได้เช่นกัน และสามารถกระจายผลผลิตไปสู่พื้นที่อื่น ๆ นอกเหนือจากตลาด กทม. อาทิเช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลาง

3. ข้อเสนอแนะ

เพื่อการพัฒนาการผลิตสุกรให้มีประสิทธิภาพสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

3.1 ด้านแหล่งที่กึ่งการผลิต

3.1.1 ที่ตั้งของหน่วยผลิต

จากการศึกษาพบว่าหน่วยผลิตหรือฟาร์ม จะตั้งอยู่ใกล้กันมาก
ซึ่งสามารถพิจารณาเป็นประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

ประการที่ 1 การตั้งฟาร์มใกล้กันหรือการกระจุกตัวของหน่วยผลิตใน
ลักษณะนี้ ก่อให้เกิดความประหยัคทางเศรษฐกิจจากภายนอก
หน่วยผลิต กล่าวคือ จะทำให้ได้รัฐบาลรวดเร็ว ทั้ง
ทางด้านปริมาณการผลิต ราคับริราคา รวมทั้งการรวมตัวของ
เกษตรกร เพื่อสร้างอำนาจต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง
นอกจากนี้ยังสะดวกต่อการรวบรวมสุกรสู่แหล่งตลาดของ
พ่อค้า ซึ่งจะลดค่าใช้จ่ายทางด้านขนส่งเป็นอย่างมาก ฉะนั้น
ราคาที่เกษตรกรจะได้รับหน้าฟาร์ม จะไม่ถูกกดให้ต่ำจน
เกินความเป็นจริง ตลอดจนความประหยัคภายนอกอันเกิด
จากการให้บริการขั้นพื้นฐานร่วมกัน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา
เป็นต้น

ประการที่ 2 สภาพของการกระจุกตัวของฟาร์มที่เป็นอยู่นี้ ถึงแม้ว่าจะไม่
จัดอยู่ในเกณฑ์สุขภาพดี แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถให้คำแนะนำ
แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงในการแก้ไขและปรับปรุงการสาธารณสุข
ของฟาร์มให้ถูกต้องได้ เพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อโรค
ที่อาจขยายตัวอย่างรวดเร็ว จากการกระจุกตัวของฟาร์ม
อาทิเช่น การสร้างโรงเรือนที่ได้มาตรฐาน มีรางระบาย
และบ่อพักของเสียที่เป็นซีเมนต์ และมีภาชนะปิดมิดชิด มี
โรงผสมอาหารแยกออกจากโรงเลี้ยง มีที่ฆ่าเชื้อโรคก่อน
เข้าสู่โรงเลี้ยง ทั้งของบุคคลและยานพาหนะ การแบ่งที่อยู่
ของสุกรแต่ละประเภทอย่างเป็นสัดส่วน รวมทั้งหมั่นสังเกต
อาการของสุกรที่ป่วยเป็นโรค เพื่อจะได้คัดออกมาไปรักษา
หรือกำจัดโรคต่อไป

3.1.2 การจัดตั้งโรงฆ่าสัตว์

จากการศึกษาวิถีทางการผลิตและการจำหน่ายสุกรพบว่า
ต้นทุนการผลิตสินค้า ณ ฟาร์ม ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพื่อแปรรูปผลผลิต
สู่ผู้บริโภค อาทิเช่น ค่าขนส่ง ค่าแรงงาน ค่ารถยนต์ อยู่ในเกณฑ์สูง ฉะนั้น เพื่อลด
ปัญหาหรือข้อบกพร่องในส่วนนี้ เห็นควรสนับสนุนให้

มีการจัดตั้งโรงฆ่าอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และได้มาตรฐาน
ในพื้นที่ระหว่าง กทม. นคร. และ นคร. ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตเนื้อ
สุกรฆ่าและระดับภาค ตลอดจนสนับสนุนจัดตั้งให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก และช่วย
แก้ไขปัญหาลุกรธนาทศภายในประเทศ นอกจากนี้จะเป็นการช่วยลดขั้นตอนการค้าสุกร
ที่เกษตรกรเป็นฝ่ายเสียเปรียบต่อพ่อค้าสุกร และนายหน้า ทั้งการกตราคาซื้อขาย ณ ฟาร์ม
และหน้าโรงฆ่าในเขตตลาด กทม. โดยที่เกษตรกรสามารถนำสุกรมาฆ่า ณ โรงฆ่าใน
พื้นที่ได้ด้วยตนเอง หรือรวบรวมผ่านตัวแทน อาทิเช่น สหกรณ์ ซึ่งจะกล่าวในส่วนต่อไป

เมื่อ นคร. และ นคร. เป็นแหล่งผลิตสุกรที่สำคัญควรจะได้มี
การพัฒนาการผลิตให้ครบวงจร ได้แก่ การส่งเสริมให้มีโรงงานผลิตอาหารสัตว์ควบคู่
ไปกับการพัฒนาแหล่งเลี้ยงสุกรและพัฒนาโรงฆ่าให้ทันสมัย โดยผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ
และเพียงพอต่อความต้องการของหน่วยผลิต เท่ากับเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายทางด้านกา
ขนส่งอาหารสัตว์เข้าสู่พื้นที่การผลิต รวมทั้งสนับสนุนให้ใช้วัตถุดิบในพื้นที่ เพื่อช่วยในการ
ผลิตสุกร อาทิเช่น มันสำปะหลัง ปลายข้าว รำ เป็นต้น และอาจรวมถึงการพัฒนา
โรงงานอุตสาหกรรมผลิตเนื้อสุกรแปรรูป เช่น ไส้กรอก แยม หมูแผ่น หมูหยอง
ตลอดจนการตั้งโรงงานแปรรูปอื่น เช่น หนังสุกรนำมาทำกระเป๋า และเข็มขัด เป็นต้น
ซึ่งผลิตภัณฑ์จากสุกรดังกล่าว คาดว่าสามารถพัฒนาให้เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ และทดแทน
การนำเข้าได้ทางหนึ่ง ถึงแม้ว่าปริมาณการส่งออกในระยะที่ผ่านมาไม่มากนักแต่ก็
นัก เนื่องจากส่วนใหญ่ตลาดการบริโภคจะอยู่ภายในประเทศโดยเฉพาะ กทม. อย่างไรก็ตาม
เมื่อได้คาดการณ์ปริมาณการบริโภคหรือความต้องการสุกรแล้วจะพบว่า มีแนวโน้ม
เพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งตลาด กทม. ตลาดต่างประเทศ และตลาดอื่น ๆ ภายในประเทศ ดัง
ปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 6-1 ฉะนั้นบริเวณผลิตสุกรที่สำคัญของประเทศไทย ได้แก่
บริเวณภาคกลางโดยเฉพาะพื้นที่ นคร. และ นคร. มีแนวโน้มว่าจะขยายปริมาณการผลิต

เพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน และนำไปสู่การขยายตัวขององค์ประกอบที่ช่วยรองรับกิจกรรมการผลิตสุกรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันดำเนินงาน อาทิเช่น ระบบการคมนาคมทางบก ที่สามารถขนส่งผลผลิตได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ระบบไฟฟ้า ประปาที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรม รวมทั้งระบบสาธารณสุข และการสุขภาพในหน่วยผลิต ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้หากได้รับการพัฒนาและปรับปรุงจะช่วยให้ได้ผลผลิตที่มีปริมาณมากพอกับความต้องการและมีคุณภาพดี สามารถจัดส่งเป็นสินค้าออก นำรายได้เข้าประเทศ

ตารางที่ 6-1 ปริมาณผลิต การบริโภค และการส่งออกสุกร
(สุกรมีชีวิต เนื้อสุกรชำแหละ และผลิตภัณฑ์จาก
เนื้อสุกร)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ปี	ปริมาณการผลิต สุกรมีชีวิต (ล้านตัว)	ปริมาณการ บริโภคในกทม. ตามอายุสัตว์ (ล้านตัว)	ปริมาณการบริโภค ในพื้นที่อื่น (ล้านตัว)	ปริมาณ ส่งออก (ตัว)
2520	3.22	0.63	2.58	803
2521	5.32	0.98	4.32	16,009
2522	3.40	1.07	2.32	11,711
2523	3.02	1.10	1.92	303
2524	3.87	0.95	2.91	794
2525	4.20	0.76	3.43	11,901
2526	5.12	0.67	4.44	5,630
2527	4.24	0.49	3.74	11,888
2528	4.59	0.65	3.93	8,814
2529	4.68	0.86	3.82	9,132

ที่มา : ช่องที่ 2-4 จาก กรมปศุสัตว์
ช่องที่ 5 จาก กรมศุลกากร

เมื่อพิจารณาลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่บริเวณ กทม. ฉช. และ นร. ประกอบกับเส้นทางคมนาคมที่สามารถขนส่งเนื้อสุกรฆ่าแหละจากโรงงานไปสู่ผู้บริโภคได้สะดวกและรวดเร็ว โดยเฉพาะในพื้นที่ กทม. อันเป็นแหล่งบริโภคที่สำคัญที่สุด ตลอดจนแนวโน้มของความต้องการสุกรฆ่าแหละ และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก พบว่ามีความเป็นไปได้ที่จะจัดตั้งโรงงานดังกล่าวในบริเวณเขตชานเมืองของ กทม. ก่อเนื่องกับพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งอาจจะเป็นที่ตั้ง ที่เริ่มตั้งแต่บริเวณ ลาดกระบัง รังสิต หรือแม้แต่มุ่งขึ้นไปยังเขตนครนายก ซึ่งมีเส้นทางขนส่งที่สะดวกต่อการเชื่อมโยงกับ กทม. และท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง-สัตหีบ

1. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ในการผลิตเนื้อสุกรฆ่าแหละโดยตรง ได้แก่ สุกรมี่ชีวิต เมื่อพิจารณาจากปริมาณการเลี้ยงสุกรในพื้นที่ ฉช. และ นร. ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสุกรมี่ชีวิตที่สำคัญของภาคกลาง และประเทศพบว่า แนวโน้มการผลิตสุกรมี่ชีวิตสูงขึ้น ซึ่งเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าจะมีวัตถุประสงค์ป้อนเข้าสู่โรงงานได้ในอนาคต

นอกจากนี้อาจจะพิจารณาจากองค์ประกอบอื่นที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนการจัดตั้งโรงงานฆ่าแหละเนื้อสุกรได้แก่

1.1 การบริโภคสุกรในตลาด กทม.

แนวโน้มการบริโภคสุกรใน กทม. ตามอาชญาบัตรมีค่าเพิ่มขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่ปี 2524 - 2527 ซึ่งการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งโรงฆ่าในบริเวณพื้นที่รอบนอก หรือใกล้เคียง แล้วส่งเป็นเนื้อฆ่าแหละเข้า กทม. เท่ากับเป็นการช่วยลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจได้ทางหนึ่งในด้านของค่าใช้จ่ายทางด้านการขนส่ง รวมทั้งเป็นการสร้างงานและกระจายความแออัดออกนอกเขตนครหลวง

1.2 สู่ทางการส่งเนื้อสุกรฆ่าแหละสู่ตลาดต่างประเทศ

จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดีเนื่องจากได้บุคลากรเข้ามาโดยตลอด ในระยะ 4 - 5 ปีที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าจะมีมูลค่าไม่สม่ำเสมอ กล่าวคือ ตั้งแต่ปี 2518 - 2526 มีบุคลากรค่า 2,823, 3,856, 592, 57,702, 14,913, 1,423.2, 180, 631

และ 786 พันบาท ตามลำดับ และตลาดรับซื้อเนื้อสุกรที่ชำแหละของไทย อาทิเช่น ศรีลังกา ฮองกง เวียดนาม และลาว เป็นต้น แต่สภาพการณ์ข้างต้นนับได้ว่าเป็น นิมิตรหมายอันดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์ในประเทศไทย

2. เส้นทางคมนาคม อันประกอบไปด้วย

2.1 โกล်เส้นทางรถไฟ สายกรุงเทพฯ - ปราจีนบุรี มีสถานีรับส่ง ซึ่งสามารถขนถ่ายสินค้าได้สะดวก ณ สถานีคลองตัน หัวหมาก และลาดกระบัง รวมทั้ง มีโครงการสร้างทางรถไฟสายเชื่อมต่อกับอำเภอเมือง และอำเภอบ้านโพธิ์สู่แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี อันเป็นที่ตั้งของท่าเรือเพื่อการส่งออก ซึ่งได้รับการจัดตั้งขึ้นตามแผนพัฒนา พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก รวมทั้งเป็นแหล่งที่ได้รับการส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงาน อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทั้งจากพืช ผัก ผลไม้ และเนื้อสัตว์ ฉะนั้นหากจะมีการแปรรูป เนื้อสุกร ณ บริเวณนี้ หรือขนส่งเป็นเนื้อสุกรชำแหละเข้าสู่โรงงานแปรรูป และส่งออกสู่ ตลาดต่างประเทศ ณ ท่าเรือแหลมฉบัง เท่ากับเป็นการนำรายได้เข้าประเทศทางหนึ่ง

2.2 เส้นทางรถยนต์ สายสำคัญ ได้แก่ เส้นทางหลวงหมายเลข 304 จากกรุงเทพฯ ผ่าน ฉษ. สูพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เส้นทาง หลวงหมายเลข 1 จาก กทม. สู นร. โดยผ่านนนทบุรี และปทุมธานีเชื่อมกับเส้นทาง หลวงหมายเลข 3035 หรือเชื่อมกับทางหลวงหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ผ่านนครปฐม เช่นกัน

2.3 เส้นทางน้ำ มีคลองสายสำคัญได้แก่ คลองนครเนื่องเขต สามารถขนส่งสินค้าสู่ กทม. โดยผ่านคลองนี้เชื่อมต่อกับแม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำ บางปะกง ในพื้นที่ ฉษ.

3. ค่าขนส่ง

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 5 ทำให้ทราบว่าค่าขนส่งมีความสำคัญต่อราคาสินค้าเป็นอย่างมาก และในบริเวณที่เสนอแหล่งที่ตั้งโรงผลิตสุกรชำแหละแห่งใหม่นั้นเกิด จากรัศมีหรืออาณาเขตของตลาดการค้าสุกรระหว่าง ฉษ. และ นร. ระยะประมาณ 68.70 กม. และ 70 กม. ตามลำดับ ที่มาพบกันและจะก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันใน

เรื่องค่าขนส่ง กล่าวคือ ฉช. มีค่าขนส่งสุกรมมีชีวิต 1.10 บาท/กก. - กม. นร. มีค่าขนส่งสุกรมมีชีวิต 1.08 บาท/กก. - กม.

∴ จำนวนค่าขนส่งในสัดส่วนที่เท่ากันโดยประมาณ ได้แก่

$$1.10 \div 68.70 = 1.08 \div 70 = 75.6$$

ฉ จุดนั้นคือบริเวณที่ตั้งโรงงานที่เสียค่าใช้จ่ายทางค่านต้นทุนการขนส่งค่าที่สุด

3.1.3 การพัฒนาเส้นทางคมนาคม

จากการสอบถามเกษตรกรในพื้นที่ ฉช. และ นร. พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตั้งหน่วยผลิตโคแก๊ส เส้นทางคมนาคมทางบกที่สะดวก เนื่องจากผู้มารับซื้อสินค้าที่หน่วยผลิตนิยมใช้รถยนต์หรือรถบรรทุก มาขนส่งไปจำหน่ายต่อจากเกษตรกร ซึ่งการขนส่งทางบกประเภทนี้มีความสะดวกรวดเร็ว และขนส่งได้คราวละมาก ๆ ทำให้ลดต้นทุนการผลิต และการจำหน่าย ซึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 และ 6 มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกควบคู่ไปกับการพัฒนากรุงเทพและปริมณฑลให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ รองรับการพัฒนาของกรุงเทพมหานคร โดย ฉช. และ นร. อันเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่หลักข้างต้น มีส่วนได้รับการเร่งรัดพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ไฟฟ้า ประปา และเส้นทางคมนาคม ซึ่ง เว้นปัจจัยสำคัญต่อประชากร โดยเฉพาะผู้ประกอบการผลิตสุกรมเป็นอย่างมาก

ความปกติการขนส่งผลผลิตจากแหล่งตลาดส่วนใหญ่จะมีพ่อค้ามารับซื้อถึงฟาร์ม เนื่องจากมีเส้นทางรถยนต์ที่สามารถเข้าถึงฟาร์มได้สะดวก มีถนนเป็นขอยแยกจากถนนหลวงทั้งคินแกง รากยาง และคอนกรีต เมื่อมารับซื้อสุกรมแล้วจะนำไปขายต่อ ณ ตลาดศูนย์กลางระดับท้องถิ่น เช่น นครปฐม เพื่อเป็นแหล่งกระจายผลผลิตสู่การบริโภคภายในตลาด กทม. และตลาดในภูมิภาคอื่น ๆ หรือนำไปขาย ณ ตลาดข้างต้นโดยตรง

ส่วนการขนส่งสุกรมฆ่าและสู่ตลาด กทม. หรือตลาดภาคอื่น ๆ ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ทั้งในค่านโรงฆ่าอันทันสมัย เพื่อผลิตเนื้อที่มีคุณภาพ

ตลอดจนการใช้จ่ายพาหนะที่มีตู้แช่ สำหรับการขนส่งผลผลิตไปทั่วโลก ๆ หากมีการส่งเสริมสนับสนุนจัดตั้งโรงผลิตเนื้อสุกรชำแหละขึ้นในลักษณะของการเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ควรจะได้มีการสนับสนุนการขนส่งเนื้อสุกรชำแหละอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ

1. พัฒนาเส้นทางรถยนต์ ให้มีประสิทธิภาพและกระตุ้นการพัฒนาภายในพื้นที่ ตลอดจนอำนวยความสะดวก การจราจร และรองรับการเกินทางในอนาคต รวมทั้งปรับปรุงถนนสายหลัก และถนนสายย่อย ให้ต่อเนื่องกัน ได้แก่

1.1 ถนนเขตสมุทรปราการ - อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา (บางนา-สำโรง ทางหลวงหมายเลข 3)

1.2 ถนนเขตสมุทรปราการ - บางปะกง (ทางหลวงหมายเลข 34)

1.3 ถนนเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข 4) ช่องทางเข้าออกเมืองนครปฐม และทางแยกเข้าพุทธมณฑล

1.4 ถนนสายรองหมายเลข 3233 เชื่อมต่อระหว่างนครชัยศรีกับคอนคาญ จังหวัดนครปฐม

1.5 ถนนสายมีนบุรี - ฉะเชิงเทรา

1.6 ถนนเชื่อมโยงรังสิต - นครนายก กับมีนบุรี - ฉะเชิงเทรา หรือถนนหลวง 3260 จากลำลูกกามาต่อร่มเกล้า และถนน 0256 เชื่อมบางนา-คราก

2. พัฒนาเส้นทางรถไฟ เนื่องจากการขนส่งเนื้อสุกรชำแหละจะมีการสูญเสียน้ำหนักน้อยกว่าการขนส่งเป็นสุกรมมีชีวิต และการขนส่งในระยะทางไกลค่าขนส่งทางรถไฟจะมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าทางรถยนต์ ประกอบด้วยพื้นที่ ฉช. และ นธ. มีเส้นทางรถไฟสายสำคัญทอดผ่านไปสู่พื้นที่ข้างเคียง และสามารถเชื่อมต่อกับเส้นทางรถยนต์ได้หลายสาย อันจะนำไปสู่การขยายอาณาเขตของตลาดการค้าสุกรให้กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งเขตภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และโดยเฉพาะสู่ตลาดต่างประเทศ ประกอบด้วยโครงการสร้างทางรถไฟเชื่อมต่อจาก ฉช. สู่ท่าเรือส่งออกที่แหลมฉิม และสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จะช่วยให้สามารถส่งสินค้าไปสู่ตลาดต่างประเทศได้อย่างสะดวก แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันความนิยมการให้บริการการขนส่งทางรถไฟยังไม่กว้างขวาง เห็นควรที่รัฐจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการให้บริการ

อย่างจริงจัง โดยพัฒนาทั้งตัวบุคลากร ชั้นตอนของราชการในการติดต่อกัน ตลอดจน
 ความสะดวกของพาหนะบรรจุนักค้า เช่น ตู้คอนเทนเนอร์ เป็นต้น

3.1.4 การพัฒนาแหล่งน้ำ

การเลี้ยงสุกรจำเป็นต้องใช้น้ำเป็นจำนวนมากในการทำความสะอาด
 สะอาดคอก หรือโรงเรือนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อกำจัดกลิ่นและความสกปรกอันเกิดจากมูล
 สุกร ตลอดจนจัดไว้เป็นน้ำดื่มแก่สุกรด้วย จากการศึกษาพบว่า ฉช. และ นร. นิยมใช้น้ำ
 จากบ่อน้ำบาดาล กล่าวคือ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดของแต่ละพื้นที่ ฉช. ใช้น้ำจากบ่อ
 บาดาล ประมาณ 66.67% นร. ประมาณ 71.66% ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้แก่
 พื้นดินโดยทั่ว ๆ ไป จะทรุดตัว ซึ่งเชื่อแน่ว่าจะมีผลกระทบกระเทือนต่อสิ่งปลูกสร้างของ
 หน่วยผลิตอย่างแน่นอน และหน่วยผลิตส่วนใหญ่จะอยู่ใกล้ชิดกันมาก ประมาณ 1-500 เมตร

สำหรับในฤดูแล้งพบว่า การขาดแคลนน้ำเป็นปัญหาสำคัญประการ
 หนึ่งของหน่วยผลิต ที่มีน้ำไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงสุกร ฉะนั้น รัฐควรสนับสนุนให้มีการ
 ขยายโครงข่ายการให้บริการน้ำประปามากขึ้น เพื่อเกษตรกรจะได้หันมาใช้น้ำประปา
 แทนการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลหรือใช้น้ำจากแม่น้ำลำคลอง ซึ่งมีปริมาณน้ำไม่สม่ำเสมอ

3.1.5 การจัดตั้งนิคมแหล่งผลิต

ในบริเวณที่มีการรวมตัวหรือกระจุก
 ตัวกันมาก อาจจัดตั้งขึ้นเป็นชุมชนหรือนิคมอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกร เพื่อสะดวกต่อการ
 ควบคุมมลภาวะ ป้องกันโรคระบาดได้ง่าย การดูแลสุขลักษณะของฟาร์มจะเป็นไปใน
 ลักษณะเดียวกัน ตลอดจนการใช้ระบบสาธารณสุขไปร่วมกัน อันก่อให้เกิดการประหยัด
 ในการลงทุนได้ทางหนึ่ง ตลอดจนความสะดวกรวดเร็วในการแพร่กระจายข่าวสารการ
 เกษตรให้แก่สมาชิกในนิคม และการรวมกลุ่มสร้างอำนาจต่อรองด้านราคาต่อพ่อค้าคนกลาง
 มิให้ระคายราคาสินค้าของเกษตรกรต่ำเกินไป ซึ่งเท่ากับเป็นการดำเนินตามแนวทางของ
 แผนชาติ ฉบับที่ 6 ในอันที่จะพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ทางชายฝั่งทะเลตะวันออก
 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) ให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเกษตรทั้งเพื่อส่งออกและ
 ทดแทนการนำเข้า โดยมีการสร้างท่าเรือน้ำลึกที่มวบตาพูด และแหลมฉิมบึง เพื่อเป็น
 สถานที่รองรับการขนถ่ายสินค้าเกษตรของไทยสู่ตลาดภายนอก นอกจากนี้ได้สนับสนุนให้
 มีการผลิตก๊าซธรรมชาติ ทั้งจากแร่ธาตุและสิ่งมีชีวิต อาทิเช่น พืช สัตว์ และมูลสัตว์

เป็นต้น ตลอดจนการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่เขต กทม. และปริมณฑล ไท่แก่ กทม. นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร นนทบุรี และปทุมธานี ทางด้านโครงข่ายสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ระบบระบายน้ำทิ้งให้เชื่อมโยงกันควบคู่ไปกับการพัฒนาพื้นที่ทางฝั่งตะวันออก

3.1.6 การช้จักปัญหาบ้านมลภาวะ

มลภาวะที่เกิดจากการเลี้ยงสุกร ไท่แก่ กลิ่นจากมูลสุกร ที่ถูกถ่ายเทออกจากโรงเรือน ซึ่งส่วนใหญ่จะส่งผ่านมาตามรางระบายแล้วลงสู่บ่อกัก ซึ่งจุดนี้เกษตรกรจะนำเฉพาะกากมาขายทั้งสดและตากแห้ง ส่วนน้ำที่เหลือจะถูกถ่ายเทออกไปลงสู่พื้นดิน และแม่น้ำลำคลอง ซึ่งการกลั่นกรองกากยังไม่ดีพอ นำไปสู่ปัญหาน้ำเน่าเสีย

นอกจากนี้ปัญหาของกลิ่นมูลสุกร เกิดขึ้นเนื่องจากรางระบายและบ่อกักส่วนใหญ่ไม่มีที่ปิด จึงมีผลทำให้กลิ่นระเหย และเป็นบ่อเกิดของแมลงวัน ฉะนั้นผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรจะได้มีการส่งเสริม และให้คำแนะนำแก่ผู้ผลิตในด้านการสุขาภิบาลให้ถูกต้อง รวมทั้งการสนับสนุน การนำมูลสุกรมาใช้ในการผลิตก๊าซชีวภาพ โดยช่วยเหลือในการสร้างรางระบายมูลสุกรที่ถูกต้อง และสามารถดักเลี้ยงมูลสุกรลงสู่บ่อกัก เพื่อให้เกิดก๊าซ รวมทั้งมีท่อก๊าซเชื่อมต่อกับบ่อกักที่ต่อการใช้งานก๊าซภายในครัวเรือน ตลอดจนให้คำแนะนำในการนำปุ๋ยคอกอย่างถูกวิธี

3.1.7 การพัฒนากิจกรรมภายในหน่วยผลิต

การเลี้ยงสุกร เป็นฟาร์มหรือเพื่อการค้า ควรจะได้มีการคัดเลือกสุกรพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ที่มีคุณภาพดี ทั้งในด้านความแข็งแรง ทนทาน อัตราการให้ลูกต่อคอกสูง และมีความสามารถในการเลี้ยงลูกทำให้มีอัตราการรอดสูงควย เพื่อที่จะได้พัฒนาลูกสุกร เป็นสุกรพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ หรือสุกรขุนที่มีคุณภาพดี มีอัตราการให้เนื้อสูงต่อไป

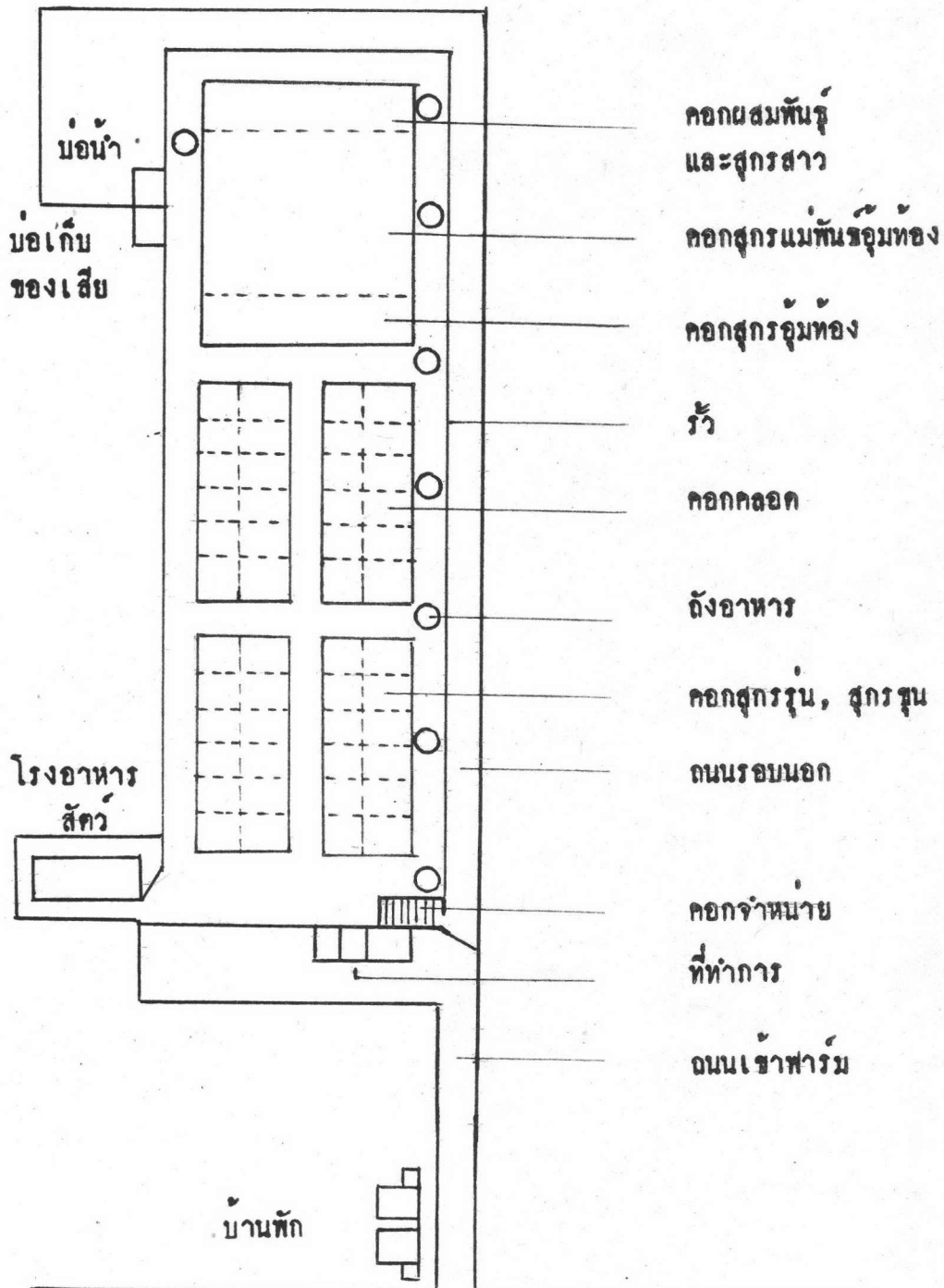
อย่างไรก็ตาม มาตรการชะลอการผสมพันธุ์หรือจำกัดแม่พันธุ์ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อมิให้ปริมาณสุกรล้นตลาด อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ราคาสุกรตกต่ำ โดยทำการประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรทราบถึงสถานการณ์ต่าง ๆ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ และประสานงานกัน ไท่แก่ กรมปศุสัตว์ กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมพัฒนาชุมชน และกรมการปกครอง เป็นต้น นอกจากนี้มาตรการดังกล่าว

ยังสามารถช่วยให้ระดับราคาอาหารสัตว์อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากจนเกินไป เนื่องจากความต้องการของสุกรที่จะบริโภคอาหารสัตว์ได้รับการจำกัดจำนวนเท่ากับเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิตในขณะเดียวกัน

สำหรับการให้อาหารนั้นถือว่ามีความสำคัญมาก เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้มากขึ้น โดยพยายามคัดเลือกอาหารที่ดี เพื่อบำรุงสุกรของตนและเป็นการช่วยลดต้นทุนได้ทางหนึ่ง กล่าวคือ เลิกการใช้เศษอาหารเหมือนการเลี้ยงในอดีต ซึ่งสุกรจะกินอาหารประเภทนี้จุกมาก เนื่องจากอาหารส่วนใหญ่จะเป็นเศษอาหารปนของเหลว ย่อยง่าย สุกรจึงหิวเร็ว ต้องให้อาหารบ่อยครั้งเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย รวมทั้งการให้คุณภาพเนื้อไม่ดีเท่าที่ควร มีมันมากกว่าเนื้อแดง

นอกจากนี้ในค่านของการปรับปรุงคอก และโรงเรือนให้มีความสะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล มีระบบถ่ายเทอากาศและของเสียที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการมีน้ำใช้อย่างเพียงพอที่จะให้สุกรดื่ม ตลอดจนทำความสะอาดร่างกายและโรงเรือนให้สะอาดอยู่ตลอดเวลา และการวางแผนผัง อาคารอย่างถูกวิธี เพื่อสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายสุกรภายในฟาร์ม ลดความเครียดที่จะเกิดกับสุกรขณะเคลื่อนย้ายอันนำไปสู่ภาวะการเกิดโรคแทรก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพก็สามารถจำหน่ายได้ในราคาสูง

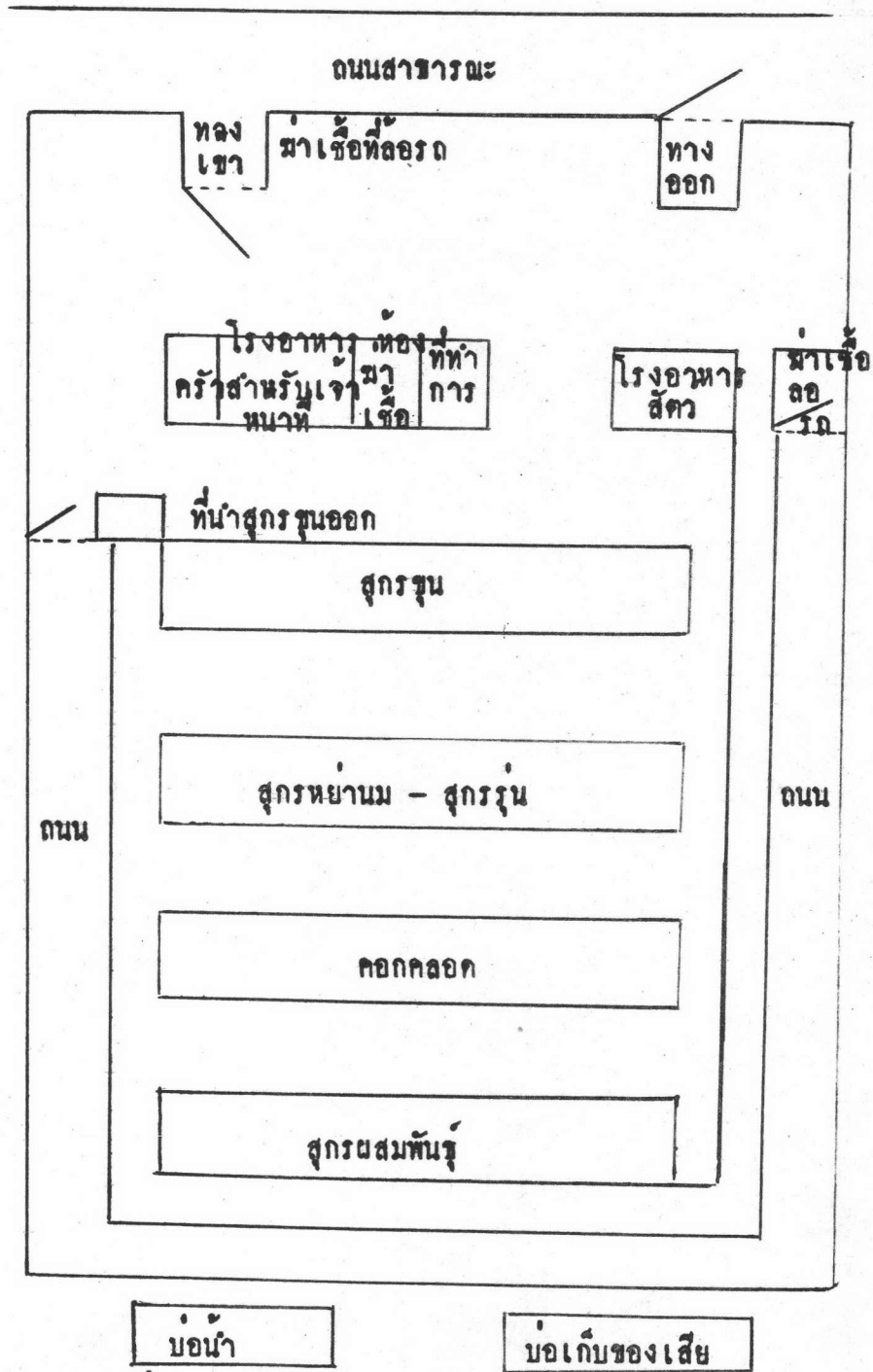
แผนผังที่ 6-1 การใช้พื้นที่ภายในโรงเรียนเลี้ยงสุกร

- คอกผสมพันธุ์และสุกรสาว
- คอกสุกรแม่พันธุ์อุ้มท้อง
- คอกสุกรอุ้มท้อง
- รั้ว
- คอกคลอด
- คอกอาหาร
- คอกสุกรรุ่น, สุกรขุน
- ถนนรอบนอก
- คอกจำหน่ายที่ทำการ
- ถนนเข้าฟาร์ม

ที่มา : กรมปศุสัตว์

แผนผังที่ 6-2 รายละเอียดเพิ่มเติมการใช้พื้นที่ภายในโรงเรียนเลี้ยงสุกร

ที่มา : ได้จากการสำรวจฟาร์มสุกรขนาดกลาง
 ในจังหวัดฉะเชิงเทราและนครปฐม

3.2 ค่านการตลาด

3.2.1 เห็นสมควรให้มีการจัดตั้งสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร ซึ่งตามหลักการใช้ระบบสหกรณ์จะสามารถช่วยแก้ปัญหาวิกฤติราคาสุกรมีชีวิตเปลี่ยนแปลง รวมทั้งเป็นฐานพลังอำนาจของเกษตรกรผู้ผลิตในการต่อรองราคาจำหน่ายสุกรด้วย แต่ในปัจจุบันผู้เลี้ยงสุกรไม่ได้ให้ความสนใจต่อระบบสหกรณ์เท่าที่ควร เนื่องจากไม่เห็นประโยชน์ต่อการเข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรแต่อย่างใด กรณีเกิดการขัดแย้งทางค่านการต่อรองราคาขายฟาร์มหรือหน่วยผลิตใหญ่ อาจจะมีอำนาจต่อรองได้ดีกว่าฟาร์ม หรือหน่วยผลิตที่เล็กกว่า อันนำไปสู่ความเสียหายเปรียบของผู้เลี้ยง หรือเกษตรกรรายเล็ก ฉะนั้นควรจะต้องดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่

1. ส่งเสริมและชักชวนให้เจ้าของฟาร์มสุกร ได้เข้ามาเป็นสมาชิกของสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรให้มากที่สุด
2. ดำเนินการประชุม อบรม ชี้แจง ผู้เลี้ยงสุกรให้ทราบสถานการณ์ และหลักการของสหกรณ์ รวมทั้งมาตรการและเงื่อนไขที่ทางราชการจะดำเนินการ
3. ดำเนินการปรับปรุงการดำเนินธุรกิจและการศึกษาค่าบริการของสหกรณ์ รวมทั้งมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรปฏิบัติเพื่อร่วมมือกับทางราชการในการใช้ระบบสหกรณ์แก้ปัญหาค่าสุกร
4. ดำเนินการวางแผนควบคุมการผลิตสุกรให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการ ซึ่งปริมาณในแต่ละปีจะมีเท่าใด ขึ้นอยู่กับจำนวนแม่พันธุ์ในฟาร์มของสมาชิกสหกรณ์ ซึ่งถ้าควบคุมได้ก็จะสามารถผ่อนคลายนโยบายการผลิตสุกรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดลงได้
5. สมาชิกสหกรณ์ซึ่งเป็นเจ้าของฟาร์มสุกรจะต้องเป็นผู้ทำหน้าที่ผลิตสุกรให้แก่สหกรณ์ เพื่อขายให้สมาชิกรับไปขุนส่งขายต่อไป
6. เมื่อสหกรณ์สามารถรวบรวมผู้ผลิตเข้ามาเป็นสมาชิกได้มาก และควบคุมปริมาณการผลิตได้แล้ว สหกรณ์สามารถดำเนินการค่านการตลาดได้สะดวก กล่าวคือ
 - 6.1 รวบรวมสุกรมีชีวิตจากสมาชิกขายให้แก่ผู้ขายปลีกเนื้อสุกรชำแหละ
 - 6.2 นำสุกรมีชีวิตเข้าโรงฆ่าสัตว์โดยจะต้องได้รับมอบอำนาจบัตรและ

ขายปลีกเนื้อสุกรชำแหละให้แก่ประชาชนผู้บริโภคได้โดยตรง เป็นการลดขั้นตอนผ่านคนกลางที่หวังผลกำไร

3.2.2 สนับสนุนการจัดตั้งฟาร์มสุกรส่งออก เพื่อขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศ จากการสำรวจภาคสนามพบว่าฟาร์มต่าง ๆ ในพื้นที่ ฉช. และ นร. จะอยู่ห่างจากโรงฆ่ากว่า 5,000 เมตร ซึ่งอยู่ในข่ายของหลักสุขาภิบาลที่สามารถจัดตั้งเป็นฟาร์มส่งออกได้ และเมื่อมีโรงฆ่าที่ได้มาตรฐานภายในพื้นที่เดียวกัน หรือใกล้เคียงแล้วจะเป็นการช่วยสนับสนุนให้มีการผลิตเป็นเนื้อสุกรแช่แข็งเพื่อส่งออก ซึ่งมีแนวโน้มการขยายตัวของมูลค่าสูงขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

3.3 กานกฎหมาย

เห็นควรให้มีการสนับสนุนให้ใช้มาตรการหรือข้อบังคับบางประการ เพื่อประโยชน์ต่อกิจกรรมการผลิตสุกร โคเนื้อ

3.3.1 การสนับสนุนใช้พระราชบัญญัติควบคุมการค้าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 กล่าวคือ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2526 มอบอำนาจให้เฉพาะแก่สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใดคัดเลือกและสนับสนุน ตลอดจนให้กระทรวงมหาดไทยยืนยันให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจออกอำนาจบัตรทราบว่า คณะรัฐมนตรีมีนโยบายออกอำนาจบัตรให้แก่สหกรณ์ดังกล่าว แต่จนถึงปัจจุบันสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร ไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร ทั้งทางด้านการเงิน และความรู้ความชำนาญในการดำเนินงานสหกรณ์ จึงไม่สามารถพัฒนาไปได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยเฉพาะการชักจูงเกษตรกรเข้าเป็นสมาชิก การนำสุกรเข้าโรงฆ่าส่วนใหญ่มิได้ผ่านการรวบรวมสุกรมีชีวิตโดยสหกรณ์ จะมีพ่อค้ามารับซื้อ ณ ฟาร์ม ทำให้ราคาได้รับซื้ออยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากพ่อค้าคนกลางจะต้องบวกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฆ่าสุกรด้วย ทั้งที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 เกี่ยวกับการตลาดสุกร โคเนื้อ ค่าอาหาร ค่าธรรมเนียม ค่าพัสดุ ค่าภาษีเคลื่อนย้ายสุกรเพื่อฆ่า ค่าภาษีเงินได้ในกรณีจำหน่ายเนื้อสุกรชำแหละ ตลอดจนค่าแรง ค่าขนส่ง ค่านายหน้า และค่าดำเนินการอื่น ๆ ถ้าสหกรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจการฆ่าแต่เพียงผู้เดียว ราคาขาย ณ ฟาร์มจะเชยิบตัวสูงขึ้น เพราะเกษตรกรจะมีอำนาจต่อรองมากขึ้น

3.3.2 การอนุญาตให้สุกรชำแหละข้ามเขต

ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2502 มาตรา 14 บัญญัติไว้ว่า "การจำหน่ายเนื้อสัตว์จำหน่ายโคเฉพาะภายใน เขตที่ทางการอนุญาตให้จำหน่ายโคเท่านั้น เพื่อป้องกันมิให้พื้นที่หนึ่งมีปริมาณสุกรที่ฆ่า มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งอาจก่อให้เกิดความผันผวนทางด้านราคา รวมทั้ง เพื่อป้องกัน โรคระบาดด้วย"

แต่จากการศึกษาพบว่า ตลาด กทม. เป็นแหล่งบริโภคที่สำคัญ และมีพื้นที่ภาคกลางเป็นแหล่งป้อนผลผลิตเข้าสู่ตลาด โดยเฉพาะ ฉร. และ นร. ซึ่งมีระยะทางไม่ห่างไกลจากตลาด การอนุญาตให้สุกรชำแหละข้ามเขตในพื้นที่การผลิต ที่สำคัญไค่นั้น ก่อให้เกิดประโยชน์ อาทิเช่น

- ก. ลดการส่งสุกรจากพื้นที่ห่างไกลเข้าสู่ตลาด กทม. เนื่องจากมีค่าขนส่ง เป็นตัวบังคับอยู่ และเปลี่ยนทิศทางการขนส่งเข้าสู่โรงฆ่าในพื้นที่บริเวณข้างเคียง กทม.
- ข. ช่วยป้องกันการซากแคลนสุกรในพื้นที่ผลิตที่ห่างไกลจากตลาด กทม. เนื่องจากผู้ผลิตพยายามขนส่งผลผลิตของตนเข้าสู่ตลาด กทม. โดยมีราคาขาย ณ ตลาด กทม. อยู่ในเกณฑ์สูง เป็นแรงจูงใจ
- ค. ลดการลักลอบฆ่า และขนย้ายเนื้อสุกรชำแหละอย่างผิดกฎหมายและนำไปสู่ความไม่ปลอดภัยแก่ผู้บริโภคที่จะได้รับเชื้อโรคจากการบริโภคเนื้อสุกรที่ไม่ได้รับการ ตรวจและควบคุมคุณภาพอย่างถูกต้องจากสัตวแพทย์ประจำโรงฆ่า
- ง. เมื่ออนุญาตให้มีการนำสุกรชำแหละข้ามเขตได้ปริมาณสุกรที่จะส่งเข้า โรงฆ่าย่อมมีมากขึ้น ซึ่งอาจจะต้องมีการเพิ่มคนงาน หรือจำนวนโรงฆ่าเท่ากับเป็นการ สร้างงานและกระจายรายได้ให้แก่ประชากรในพื้นที่นั้น ๆ และหากจัดตั้ง โรงงานผลิต เนื้อสุกรชำแหละ เพื่อการส่งออกโคสำเร็จเท่ากับเป็นการช่วยระบายหรือลดภาวะสุกร ล้นตลาด ซึ่งเป็นผลให้ระบบราคาสุกรตกต่ำอยู่เสมอไค้ในที่สุด

4. บทสรุป จากการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการทำฟาร์มสุกร เพื่อการการค้าระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

4.1 นครปฐมและฉะเชิงเทราเป็นแหล่งผลิตสุกรที่สำคัญในภาคกลาง มีปริมาณการผลิตจัดเป็นอันดับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ และเป็นแหล่งผลิตที่อยู่ใกล้ตลาดการบริโภคขนาดใหญ่ที่สุดคือ กทม. ซึ่งนับได้ว่าเป็นข้อได้เปรียบกว่าแหล่งผลิตในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีระยะห่างออกไปในค่าน่าขนส่งผลผลิตมาสู่ตลาด

4.2 ฟาร์มผลิตสุกรมีชีวิตที่มีลักษณะทำการค้า กล่าวคือ เลี้ยงในปริมาณมากประมาณตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไป มีการจัดการฟาร์มที่ดี อาทิเช่น สภาพของโรงเรือน การสุขาภิบาล การบำบัดน้ำเสียออกจากฟาร์ม การคัดเลือกพันธุ์ที่ดี เพื่อเพิ่มผลผลิต เป็นต้น พบว่านครปฐมมีฟาร์มประเภทนี้เป็นจำนวนมากกว่าฉะเชิงเทรา ซึ่งเนื่องมาจากนครปฐมเป็นพื้นที่การเลี้ยงสุกรมาแต่ดั้งเดิม ความมีประสบการณ์ตลอดจนความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภค ได้แก่ น้ำประปา ไฟฟ้า และการคมนาคมทางบกที่สะดวก ทำให้มีการพัฒนาการเลี้ยงสุกรไปได้มากกว่า

4.3 จากการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการเลือกที่ตั้งในการทำฟาร์มสุกรเพื่อการการค้าระหว่างฉะเชิงเทรากับนครปฐม พบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดสำหรับการตั้งหน่วยผลิตในพื้นที่ทั้ง 2 ได้แก่ เส้นทางคมนาคมทางบกที่สะดวก เนื่องจากสุกรเป็นสินค้าเกษตรที่มีน้ำหนักมาก และสูญเสียน้ำหนักได้ง่ายระหว่างการขนส่ง ถ้าหากต้องใช้ระยะทางขนส่งไกลนำไปสู่ราคาขายสุกรที่คิดตามน้ำหนักลดลงด้วย ฉะนั้น หน่วยผลิตจึงมักจะตั้งใกล้เส้นทางคมนาคม ที่จะขนส่งผลผลิตไปยังตลาดใกล้สะดวกรวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายการขนส่งน้อยที่สุด

4.4 ค่าขนส่งผลผลิตสุกรในรูปสุกรมีชีวิตจนถึงเนื้อสุกรฆ่าแหละ เมื่อถึงมือผู้บริโภคนั้นปรากฏว่า

4.4.1 นครปฐมมีค่าขนส่งต่ำกว่าฉะเชิงเทรา เนื่องจากระยะทางการขนส่งทางบกที่สั้นกว่า ก่อให้เกิดความได้เปรียบทางด้านต้นทุนการขนส่ง

4.4.2 ค่าขนส่งผลผลิตที่กล่าวในข้อ 4.4.1 นั้น เมื่อนำมาศึกษาในรายละเอียดที่เป็นองค์ประกอบ พบว่าในส่วนของค่าใส่หุ้ยหรือค่าบริการทางด้านการ

ขนส่งของนครปฐมมีค่าต่ำกว่าจะเชิงเทรา ซึ่งนำไปสู่ขอบเขตหรืออาณาเขตตลาดการค้า
ค้าสุกรของนครปฐมที่กว้างใหญ่กว่าจะเชิงเทรา

อย่างไรก็ตาม ในรัศมีระยะทางหนึ่งของทั้ง 2 พื้นที่ ที่ก่อให้เกิดสัดส่วนต้นทุน
การขนส่งสุกรมีชีวิตที่ใกล้เคียงกัน เป็นตำแหน่งที่สามารถจัดตั้งโรงผลิตสุกรชำแหละได้
โดยรับวัตถุดิบในรูปสุกรมีชีวิตจากจะเชิงเทรา และนครปฐมมาทำการผลิตและส่งเข้า
ตลาดการบริโภคในรูปของเนื้อชำแหละ ซึ่งบริเวณที่มีความเป็นไปได้ของการจัดตั้งโรง
ผลิต ได้แก่ บริเวณเขตชาน กทม. และพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ลาดกระบัง และบริเวณ
รังสิต อันเป็นเขตเชื่อมต่อกันระหว่างอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และอำเภอคลอง
หลวง จังหวัดปทุมธานี หรืออาจรวมถึงพื้นที่ก่อนไปทางจังหวัดนครนายก ซึ่งมีเส้นทาง
ขนส่งสะดวกต่อการเชื่อมโยงกับ กทม. และท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง-สัตหีบ จุดมุ่งหมาย
เพื่อช่วยลดปัญหาทางต้นทุนการขนส่งเป็นสุกรมีชีวิต และลดความแออัด มลภาวะ
เช่น เสียง กลิ่น และของเสียที่เกิดจากการฆ่าสุกร ที่เกิดบริเวณโรงชำแหละที่ไม่สามารถ
ขยายพื้นที่ได้อีกต่อไป

บริเวณโรงผลิตเนื้อสุกรชำแหละแห่งใหม่นี้เป็นบริเวณที่มีโครงข่ายการคมนาคม
ทางบกที่สะดวกและเชื่อมโยงระหว่างจะเชิงเทรา กทม. และนครปฐม ตลอดจนพื้นที่
ข้างเคียง อาทิเช่น ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งสามารถส่งผลผลิต
ออกสู่ตลาดต่างประเทศได้โดยผ่านโครงข่ายคมนาคมทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และแม้แต่
การขนส่งในรูปของคอนเทนเนอร์ห้องเย็นบรรทุกเรือล่องจากแม่น้ำบางปะกงไปยังท่าเรือ
แหลมฉบัง ซึ่งมีความเป็นไปได้สูง ซึ่งเป็นการช่วยเสริมโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเล
ตะวันออกให้ประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย